

מתוק מדבש

כניסת השבת – 18.49
יציאת השבת – 19.59
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 20.40
(אופק חדרה)

יום שישי בשעה 17.49 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאנה 03-6171111)
ביום שבת קודש 17.00 דרשה ושיעור
מנחה בשעה 18.00
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
פרוכים האלים בעט ה'

שנה תשיעית - גיליון 353
פרשת אחרי מות - קדושים
תשפ"ג

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
שפת' הכנסת 'פית יוסף' ו'אפסת אחים' אפסת אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

אומר הרב אלימלך בידרמן שליט"א: מכאן עלינו לדאוג לא לשבת במקומו של אבא'לה שבשמים! ומה הכוונה? ידוע ש'הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים'. כלומר: התפקיד של הקב"ה הוא לדאוג לנו לבריאות, לפרנסה וכו'... ואילו אנחנו צריכים לדאוג ליראת שמים שלנו ולכן צריך לדאוג לא לשבת במקומו של אבא... **מתוק מדבש!**

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם... לפני ה' תטהרו (טז, ל')
יום הכיפורים לא יחול לעולם בימים ראשון, שלישי ושישי. טעם נפלא מביא בעל ה'ברית כהונת עולם':
הקדמה: מובא במסכת כלים (יז, יד): 'ויש במה שנברא ביום הראשון טומאה' והסביר ר"ע מברטנורא זיע"א: ביום הראשון נבראה הארץ, והעושה כלי מאדמת הארץ כמו כלי חרס הם מקבלים טומאה. ביום שני אין בו טומאה, שבו נברא הרקיע והוא לא מקבל טומאה, ביום שלישי יש בו טומאה שבו נבראו האילנות, וכלי עץ מקבלים טומאה, ביום רביעי אין טומאה, שבו נבראו המאורות שלא שייך אצלם טומאה. ביום חמישי אין טומאה שבו נבראו העופות והדגים, שאם עשו מהם כלים הם לא מקבלים טומאה. ביום השישי יש טומאה שבו נבראו חיות, בהמות, שרצים ואדם, ואם עשה מהם כלים מקבלים טומאה, ושבת קודש הוא טהור כולו.
זו הסיבה שיום הכיפורים שכל מהותו היא טהרה, לא יכול לחול לעולם בימים אג"ו, שבהם נבראו דברים המקבלים טומאה אלא רק בימים שביסודם יש טהרה. **מתוק מדבש!**
*****

ופצוין פן ואפ מילתא דקדושתא

לד נישא לאביו ואלה 'אבא, אתה יודע לחתום
ב'ציונת ציוני'ס' 'ב'וודא, למה אתה יודע?
אונה הפן: 'תחתום לי אל התאודה בציונת ציוני'ס'

רציון וסיפור - מ' כאן באמת האנה?

את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו אני ה' (יט, ל')
מדוע נאמר אני ה' בסמיכות לשמירת השבת והמקדש?
לפני התירוץ ברשותכם, סיפור אמתי מדהים (מרווה לצמא):
ברוך ה' התקבלתי לחודש ניסיון למשרד שבו רציתי מאוד לעבוד. המשכורת הייתה גבוהה והשעות היו סבירות וכך יכולתי להמשיך ללמוד תורה כמה שעות בכלל בשעות אחר הצהריים והערב. יחד עם זאת העבודה הייתה מאוד תובענית, המעסיק היה תושב חוץ לארץ, וכולם סיפרו שהוא אמנם משלם יפה, אבל מי שמזייף זיוף קל בעבודה מועף הביתה מיד....

חידה: איך קלורה מסכת 'בבא קמא' אפסת 'קדושים'?
תשובה: הקדמה א': הפרשה שיש בה הכי הרבה מצוות מוסריות היא פרשת '**קדושים**' (ואהבת לרעך כמוך, לא תשנא את אחיך בלבבך, בצדק תשפוט עמיתך ועוד...) הספר שכולל הכי הרבה ענייני מוסר הוא ספר **משלי** (שמע בני מוסר אביך ועוד...) והמסכת המוסרית ביותר במשנה היא מסכת '**אבות**'.
הקדמה ב': בבא = שער. קמא = ראשון. השער הראשון שיהודי צריך להיכנס אליו בלימוד התורה הוא לימוד המוסר, ואיך? ע"י שלשת הספרים הללו שר"ת שלהם הוא **קמ"א = קדושים, משלי, אבות...** **מתוק מדבש!**

ואז הגיעה אותה שיחת טלפון. זה היה לקוח מחו"ל בשם מיסטר פרנקל, הוא ביקש להתעדכן במספר פרטים הקשורים בהזמנה שלו. הסברתי לו שמי שמטפל בנושא שלו יגיע בעוד שעה, והוא מזמן להתקשר מאוחר יותר, מיסטר פרנקל לא אהב את התשובה ואמר ברוגז: 'אם זה שממונה על התיק שלי לא נמצא אין לי עם מי לדבר אצלכם' אמרתי לו שאני אנסה לבדוק, ובאמת פתחתי את התיק שלו, אבל ראיתי שהוא מאוד מורכב וענייני 'סליחה מיסטר פרנקל, אין לי כל דרך להבין את המהלכים האחרונים בתיק שלך, אני ממליץ לך להתקשר בעוד שעה, או שהבחור שמטפל בתיק יחזור אליך...' 'לא בעוד שעה ולא לעולם. אני צריך מידע עכשיו, ואם אין מידע כזה אני אחפש משרד אחר, שיטפל טוב יותר בעניינים שלי' הוא טרק את הטלפון!!!

ופצוין ההימנעות מחתולות מילתא דקדושתא:
ציתונאי אלא יהודי לקן 'איך לכות לאריכות ימים?'
אמר לו 'הקפדתי תמיד לא להתלוצץ אף אדם'
הציתונאי ההמוס אמר: 'מה פתאום, לא יכול להיות'
אמר הלקן: 'אתה צודק!'
*****

את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו... (יט, ל')
מובא בגמרא (שבת ק"ה, ב'): 'אלמלי שמרו עם ישראל שתי שבתות מיד הם נגאלים'.
רמז לדבר, אומר השל"ה הקדוש זיע"א בפסוק: אם 'את שבתותי תשמורו' שבתותי = שתי שבתות, התוצאה תהיה ש'את מקדשי תראו' נזכה מיד לראות את המקדש השלישי במהרה בימינו, אמן! **מתוק מדבש!**
*****
איש אמו ואביו תיראו (יט, ג')
מובא בשו"ע: 'כיצד מורא אב? לא ישב במקומו וכו'...'

הייתי נבוך במקצת, הרגשתי שעשיתי את המקסימום...
לאחר כשעה חזר אברהם, איש הקשר של מיסטר פרנקל,

ואתו הגיע המנהל, זו הייתה ההיכרות הראשונה ביננו, לחצנו ידיים, הוא שאל לשלומי, ועשה רושם שהוא מאוד מרוצה ממני.

ואז פניתי לאברהם 'יש לך לקוח בשם פרנקל?' 'כן, למה?' 'אל תשאל, הוא התקשר לפני כשעה, והתרגז מאוד, הוא רצה פרטים לגבי התיק שלו, ואמרתי לו שיתקשר כשתגיע כי אתה מטפל בתיק שלו, ולבסוף הוא טרק את הטלפון' 'הוא אמר מה?' התערב המנהל בשיחה, ואני בחוסר נעימות ניסיתי להסביר 'ניסיתי לעזור לו, פתחתי את התיק וצינתי באוזניו שאני ממש לא מבין את המהלכים האחרונים שלו, ואף התחייבתי לחזור אליו כשאברהם איש הקשר שלו יחזור...'

המנהל היה נרגז מאוד 'מיסטר פרנקל? זהו אחד הלקוחות הכי חשובים שלנו, ברור שהוא לא יחכה שעה, הייתי מצפה מעובד כמוך שיתאמץ קצת יותר, גם אם אתה לא מבין בתיק היית אמור להתאמץ ולענות לו' המנהל ניסה להתקשר בעצמו למיסטר פרנקל אך הוא לא ענה... לאחר חמישה ניסיונות הוא ענה, וביקש שלא יטרידו אותו בטלפונים, המנהל נראה כעוס מאוד ועזב את המשרד. היה ברור לי שזמני במשרד קצר...

כל הסיפור התרחש ביום חמישי, ביום שישי לא עובדים ואז הגיע יום שבת. נקל לתאר כמה היה עליי להתאמץ בשבת כדי לא לחשוב על העבודה ועל העתיד. ניסיתי לחייך ולשמוח, אצלנו בבית השבת נכנסת לפני הזמן, הילדים מחויכים ולבושים בגדים חגיגיים, מחכים בפתח שאלך איתם לבית הכנסת, הילדות אומרות לי בעיניים בורקות 'שבת שלום אבא' ואשתי מדליקה נרות שבת שאורם מפציע וממלא את הבית כולו... ורק אצלי בלב - חושך וחושך, ניסיתי לגרש את האפילה, נלחמתי ממש, זה היה קשה תאמינו לי, הרי חיפשתי חצי שנה עבודה, מה יהיה? ובכל אופן ניסיתי להסיר את הדאגה ולהתמקד בשמחת השבת הקדושה...

אני נוהג ללמוד עם הילדים קצת לאחר תפילת ערבית של ליל שבת בבית הכנסת, ניסיתי לספוג את הנחת מהם ולהתמקד בלימוד, להיות כל כולי עם הילדים, וזה היה קשה, הייתי שקוע במחשבות שפשוט הגיעו, נלחם עם עצמי אבל התרוממתי והצלחתי קצת להשתחרר ולהתמקד בשבת הקדושה ובלילדים...

בדרך חזרה מבית הכנסת פתאום אומר לי הבן: 'אבא תראה, תינוק קטן מסתובב לבד' הרחוב היה ריק כמעט, וזמירות שבת נשמעו מן הבתים, פעוט כבן שנתיים הסתובב לו לבד, בבגדי שבת והיה נראה מותש לגמרי, אבל הוא לא בכה ואולי בגלל זה אף אחד לא פנה אליו. חיכינו חמש דקות, אף אחד לא הגיע, ניסינו לשאול לשמו, הוא לא ענה והחל לבכות. הבנתי שאין ברירה, האחריות היא שלי, ידעתי על בית גמ"ח לילדים אובדים שממוקם כעשרים דקות הליכה, שלחתי את הילדים הביתה, שיודיעו שאני מתעכב ולקחתי את הילד לגמ"ח.

כשהגעתי לבית הגמ"ח סיפרו לי שלפני כמה דקות הגיע מישהו בריצה ואמר שאבד להם תינוק בן שנתיים, וביקש שאם ימצאו שיבואו לעדכנו בכתובת מסוימת. כיוון

שהכתובת הייתה בדרך לביתי, הצעתי שאקח בעצמי את התינוק אליהם. הגעתי לכתובת, עליתי לבית המשפחה, אפשר היה לשמוע היטב את הקולות המודאגים מתוך הבית, דפקתי בדלת ומי לדעתכם פותח את הדלת???

ה...מנהל שלי (לשעבר כמעט)...

'אבד לכם ילד בן שנתיים?' שאלתי 'זהו הנכד שלי' ענה המנהל 'הוא בסדר גמור' עודדתי והשבתי את 'האבדה' הסב המאוסר, ש'במקרה' (רק - מה) היה הבוס שלי, לא גמר להודות, 'איך זה שאף אחד לא שם לב לתינוק? הוא היה שם כשעתיים ורק אתה מצאת אותו? הסברתי לו שהרחוב המה אנשים שחזרו מבתי הכנסת, ואם התינוק לא בוכה אף אחד לא מעלה בדעתו שהוא ילד אובד... נפרדנו בלבביות ובתודה.

מה אומר ומה אדבר, ביום ראשון אני מגיע למקום העבודה, החברים נדים לי בראשם ומשתתפים בצערי, הבוס אמור להגיע ולשאת דברים על נהלים חדשים, וכנראה לפטר אותי...

הוא באמת מגיע, מחייך אלי כחבר טוב, העובדים לא תופסים מה קורה, הוא מתחיל לדבר על נהלי העבודה החדשים, על תקנים ותוספות ואז הוא פונה אלי: 'אני מודה שרצייתי לפטר אותך, אני באמת מצפה מעובדי להתאמץ קצת מעבר. אבל אתה יודע מה? גיליתי שכל אחד מתאמץ קצת בדברים הקשורים אליו, ואתה הוכחת מאמץ קצת מעבר, בדבר שלא קשור אליך, אתה הבחנת בתינוק אובד, ונשאת שם, ולא השארת אותו לאף אחד, אני לא יכול יקירי לפטר אותך, אתה יודע להתאמץ, אין לי ספק שתלמד לעשות זאת גם בעבודה...'

מסיים הבחור את סיפורו האישי ואומר: 'המנהל חשב שהתאמצתי כדי להשיב את התינוק, אבל אני יודע את האמת, מי שזימן לי את כל התרחיש הזה היה אבא'לה שבשמים שראה שבאמת התאמצתי, כן, התאמצתי מעבר ליכולת אנוש לא להיכנס עצוב ומודאג לשבת קודש, הרי השם ציווה 'וקראת לשבת עונג' לא רצייתי לאכזב את השם ולהיות עצוב, התאמצתי לכבוד השבת והשם סידר את כל היתר: שאמצא את התינוק, שאשיב אותו למשפחתו, ושאשיב לעצמי את מקום העבודה...'

כי הנחנה האנתי זה רק אכינו עשעש...

אחים יקרים! שאלנו למה דווקא בשבת ובמקדש נאמר אני ה'?

התשובה היא, כי להיות קדוש פירושו להיות מובדל ומפורש, וזה לא תמיד קל, וכאשר א-לוקים רואה שאתה מתאמץ ומקדש את עצמך בשמירת השבת, וב'מקדשי תיראו' דהיינו בהתאמצות שלך להתקדש כיהודי בתפילה במניין, בקביעת עיתים לתורה, בשליטה עצמית בשעת כעס, בצניעות ועוד... לך הא-לקים מבטיח 'אני ה'...' נאמן לשלם שכר טוב למתהלכים לפני (רש"י שמות ו', ב')

יהודי כזה וזכה להארה מיוחדת מהמלך...

אכאכא עשעש...

ה' יזכנו אמנן! שבת שלום ומבורך!!!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורת גיטה בת מנטה ז"ל
מור חמי ר' עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל
יחזקאל מצלאוי בן רחל ז"ל / תמר בת מוזל ז"ל / יהודית בת אסתר ז"ל
מימון ספירו בן מוזל טוב ז"ל

להצלחת: דקל מלכה - להצלחה / אורי ישראל - רפוי"ש
סיון בת ימנה - רפוי"ש / אהרון בן מסעודה - רפוי"ש
דוריאן הוריה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה